

“ ఆదిపర్వము ” - విశ్వ విఘ్నాన సర్వస్వమ్

॥ విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్ ॥

ఘ్నాంబరధరం విఘ్నం శనివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
పునస్తవదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

॥ శ్రీనివాస ధ్యానమ్ ॥

నమస్తుభ్యం మహాదేవ నారాయణ కృపానిధే ।
పాలా మః ఫణిశైలేశ భక్తబంధో దయానిధే ॥

॥ మహాభారత శ్రవణ ఫలమ్ ॥

ద్వైపాయనౌష్ఠ పుట నిస్పృతమప్రమేయం । పుణ్యం పవిత్రమథ పాపహరం శివం చ ।
యో భారతం సమధిగచ్ఛతి వాచ్యమానం । కిం తస్య పుష్కరజలైరభిషేచనేన ॥

॥ అభి సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే, విరాజమానస్య, దేవదేవోత్తమస్య, జగద్రక్షణార్థం, అవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి
బ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః, అనుగ్రహప్రసాదేన, సర్వేషాం, భక్తజనానాం, ఆధివ్యాధి,
నివృత్తిద్వారా, ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, విషూచికాక్రిమిజనిత, సమస్త, దుష్టభావ నివారణార్థం
సర్వారిష్ట, నివృత్తిద్వారా, సకలశ్రేయో2భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థ, కామమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థ ఫల
సిద్ధ్యర్థం, వాఙ్మనఃకాయ, ప్రవర్తిత, అనేక జన్మాఘ, నిబర్హణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం, గోసంరక్షణార్థం చ,
శ్రీమన్మహాభారతే, ఆదిపర్వణి, యథాశక్తి, త్రయస్త్రింశదధికశతతమ, చతుస్త్రింశదధికశతతమ
అధ్యాయాంతర్గత శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే ॥

॥ వ్యోమ ధ్యానమ్ ॥

వ్యోమం వనిష్టనప్తారం శక్తిః పౌత్రమకల్మషమ్ ।
పరిశరత్కళం వందే శుకతతం తపోనిధిమ్ ॥
వ్యోపాయ విఘ్నరూపాయ వ్యోమరూపాయ విష్ణవే ।
నమో వై బ్రహ్మానిధయే, వాసిష్ఠాయ నమోనమః ॥

అధ్యాయ:-133 త్రయస్త్రింశదధికశతతమో2ధ్యాయ: సమ్భవపర్వ

రజ్జీ రాజకుమారాణామస్త్రకౌశలదర్శనమ్

కృత్వా ధనుషి తే మార్గాన్ రథచర్యాసు చాసకృత్ ।

గజపుష్టే2శ్వపుష్టే చ నియుద్ధే చ మహాబలః ॥

॥ 133-28 ॥

గృహీతఖడ్గచర్మాణస్తతో భూయః ప్రహారిణః ।

త్సరుమార్గాన్యథోద్దిష్టాంశ్చేరుః సర్వాసు భూమిషు ॥

॥ 133-29 ॥

లాఘవం సౌప్తవం శోభాం స్థిరత్వం దృఢముష్టితామ్ ।

దదృశుస్తత్ర సర్వేషాం ప్రయోగం ఖడ్గచర్మణోః ॥

॥ 133-30 ॥

అథ తౌ నిత్యసంహృష్టౌ సుయోధనవృకోదరా ।

అవతీర్ణౌ గదాహస్తావేకశృఙ్గావివాచలా ॥

॥ 133-31 ॥

బద్ధకక్షౌ మహాబాహూ పారుషే పర్యవస్థితౌ ।

బృంహంతౌ వాసితాహేతోః సమదావివ కుఙ్జరా ॥

॥ 133-32 ॥

తౌ ప్రదక్షిణసవ్యాని మణ్డలాని మహాబలా ।

చేరతుర్మణ్డలగతౌ సమదావివ కుఙ్జరా ॥

॥ 133-33 ॥

విదురో ధృతరాష్ట్రాయ గాన్ధార్యాః పాణ్డవారణిః ।

న్యవేదయేతాం తత్సర్వం కుమారాణాం విచేష్టితమ్ ॥

॥ 133-34 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి సమ్భవపర్వణ్యస్త్రదర్శనే త్రయస్త్రింశదధికశతతమో2ధ్యాయ: ॥ 133 ॥

అధ్యాయ:-134 చతుస్త్రింశదధికశతతమో2ధ్యాయ: సమ్భవపర్వ

భీమసేనదుర్యోధనార్జునకర్తృకమస్త్రకౌశలప్రదర్శనమ్

అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి సమ్భవపర్వణ్యస్త్రదర్శనే చతుస్త్రింశదధికశతతమో2ధ్యాయ: ॥ 134 ॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

కురురాజే హి రఙ్గస్థే భీమే చ బలినాం వరే ।

పక్షపాతకృతస్నేహః స ద్విధేవాభవజ్జనః ॥

॥ 134-1 ॥

హీ వీర కురురాజేతి హీ భీమేతి చ జల్పితామ్ ।

పురుషాణాం సువిపులాః ప్రణాదాః సహసోత్థితాః ॥

॥ 134-2 ॥

తతః క్షుభ్ధార్ణవనిభం రఙ్గమాలోక్య బుద్ధిమాన్ ।

భారద్వాజః ప్రియం పుత్రమశ్వత్థామానమబ్రవీత్ ॥

॥ 134-3 ॥

ద్రోణ ఉవాచ

వారయైతౌ మహావీర్యా కృతయోగ్యావుభావపి ।
మా భూద్రఙ్గప్రకోపో2యం భీమదుర్యోధననోద్భవః ॥ 134-4 ॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

తతస్తావుద్యతగదౌ గురుపుత్రేణ వారితౌ ।
యుగాంతానిలసజ్జ్ఞుభౌ మహావేలావివార్ణవౌ ॥ 134-5 ॥

తతో రఙ్గాఙ్గణగతో ద్రోణో వచనమబ్రవీత్ ।
నివార్య వాదిత్రగణం మహామేఘనిభస్వనమ్ ॥ 134-6 ॥

యో మే పుత్రాత్ ప్రియతరః సర్వశస్త్రవిశారదః ।
ఐన్ద్రిన్ద్రానుజసమః స పార్థో దృశ్యతామితి ॥ 134-7 ॥

ఆచార్యవచనేనాథ కృతస్వస్త్వయనో యువా ।
బద్ధగోధాఙ్గులిత్రాణః పూర్ణతూణః సకార్ముకః ॥ 134-8 ॥

కాఞ్చనం కవచం బిభ్రత్ప్రత్యదృశ్యత ఫాల్గునః ।
సార్కః సేన్ద్రాయుధతటిత్ ససంధ్య ఇవ తోయదః ॥ 134-9 ॥

తతః సర్వస్య రఙ్గస్య సముత్పిఙ్గాలకో2భవత్ ।
ప్రావాద్యంత చ వాద్యాని సశఙ్ఖాని సమంతతః ॥ 134-10 ॥

ఏష కున్తిసుతః శ్రీమానేష మధ్యమపాణ్డవః ।
ఏష పుత్రో మహేష్టస్య కురూణామేష రక్షితా ॥ 134-11 ॥

ఏషో2స్త్రవిదుషాం శ్రేష్ఠ ఏష ధర్మభృతాం వరః ।
ఏష శీలవతాం చాపి శీలఙ్గాననిధిః పరః ॥ 134-12 ॥

ఇత్యేవం తుములా వాచః శుశృవుః ప్రేక్షకేరితాః ।
కున్త్యాః ప్రస్రవసంయుక్తైరస్రైః క్లిన్నమురో2భవత్ ॥ 134-13 ॥

తేన శబ్దేన మహతా పూర్ణశ్రుతిరథాబ్రవీత్ ।
ధృతరాష్ట్రో నరశ్రేష్ఠో విదురం హృష్టమానసః ॥ 134-14 ॥

క్షత్తః క్షుబ్ధార్ణవనిభః కిమేష సుమహాస్వనః ।
సహసైవోత్థితో రఙ్గే భిన్ననివ నభస్తలమ్ ॥ 134-15 ॥

